

Συλλογή της Νομολογίας

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
GERARD HOGAN
της 26ης Ιουνίου 2019¹

Συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-155/18 P έως C-158/18 P

**Tulliallan Burlington Ltd
κατά**

Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

«Αίτηση αναιρέσεως – Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Λεκτικά σήματα και εικονιστικά σήματα που περιλαμβάνουν το λεκτικό στοιχείο “BURLINGTON” – Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα BURLINGTON και BURLINGTON ARCADE – Προγενέστερο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης BURLINGTON ARCADE και προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα BURLINGTON ARCADE – Άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 – Αθέμιτο όφελος που αντλείται από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων ή βλάβη που προκαλείται στον διακριτικό χαρακτήρα ή στη φήμη των σημάτων αυτών – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 – Κίνδυνος συγχύσεως»

1. Η αναιρεσείουσα στην παρούσα δίκη, η εταιρία Tulliallan Burlington Ltd. (στο εξής: Tulliallan), είναι ιδιοκτήτρια μιας υψηλών προδιαγραφών εμπορικής στοάς στο κεντρικό Λονδίνο. Τα διάφορα καταστήματα και οι διάφορες μπουτίκ που βρίσκονται στην εν λόγω στοά ειδικεύονται στην πώληση ειδών πολυτελείας, όπως κοσμήματα, δερμάτινα είδη, ρούχα και αρώματα. Η εν λόγω εταιρία είναι ο δικαιούχος στο Ηνωμένο Βασίλειο των λεκτικών σημάτων BURLINGTON² και BURLINGTON ARCADE³ και ο δικαιούχος στο Ηνωμένο Βασίλειο εικονιστικού σήματος που περιλαμβάνει τις λέξεις «Burlington Arcade»⁴. Η Tulliallan είναι επίσης ο δικαιούχος εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιλαμβάνει τις λέξεις «Burlington Arcade»⁵.

2. Η Tulliallan εναντιώνεται στην αίτηση που υπέβαλε γερμανική εταιρία, η Burlington Fashion GmbH (στο εξής: BF), για την καταχώριση τριών χωριστών εικονιστικών σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα οποία γίνεται χρήση της λέξεως «Burlington» και του λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης BURLINGTON⁶. Αν η αίτηση αυτή γίνει δεκτή, η BF προτίθεται να χρησιμοποιεί τα εν λόγω σήματα όσον αφορά την πώληση, μεταξύ άλλων, σαπουνιών, κοσμημάτων και δερμάτινων σακιδίων. Η Tulliallan ισχυρίζεται ότι η χρήση των τεσσάρων σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που όλα περιλαμβάνουν τη λέξη «Burlington», είναι ικανή, μεταξύ άλλων, να προκαλέσει σύγχυση στο ενδιαφερόμενο κοινό και να εξασθενήσει τη φήμη των προγενέστερων σημάτων της κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφοι 1 και 5, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της

1 Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.

2 Όσον αφορά τις κλάσεις 35 και 36 του Διακανονισμού της Νίκαιας, της 15ης Ιουνίου 1957, για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών με σκοπό την καταχώριση σημάτων, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί.

3 Όσον αφορά τις κλάσεις 35, 36 και 41.

4 Όσον αφορά τις κλάσεις 35, 36 και 41.

5 Όσον αφορά τις κλάσεις 35, 36 και 41.

6 Οι αιτήσεις αφορούσαν τις κλάσεις 3, 14, 18 και 25. Οι αντιρρήσεις της Tulliallan περιορίζονται στις τρεις πρώτες κλάσεις.

26ης Φεβρουαρίου 2009, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁷. Αυτά είναι τα κύρια ζητήματα που εγείρονται τώρα στο πλαίσιο των επίδικων αιτήσεων αναίρεσεως αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου⁸. Πάντως, πριν εξετάσω τα εν λόγω ζητήματα, είναι αναγκαίο να εκθέσω το νομικό πλαίσιο και το μάλλον σύνθετο ιστορικό της παρούσας διαδικασίας, καθώς και να περιγράψω με μεγαλύτερη λεπτομέρεια τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως.

I. Το νομικό πλαίσιο

3. Το άρθρο 8, παράγραφοι 1 και 5, του κανονισμού 207/2009 έχει ως εξής:

«1. Κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση:

[...]

β) εάν, λόγω του ταυτοσήμου του ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα· ο κίνδυνος σύγχυσης περιλαμβάνει και τον κίνδυνο συσχέτισης με το προγενέστερο σήμα.

[...]

5. Κατόπιν ανακοπής του δικαιούχου προγενέστερου σήματος κατά την έννοια της παραγράφου 2, το αιτούμενο σήμα δεν γίνεται επίσης δεκτό για καταχώριση αν ταυτίζεται ή ομοιάζει με το προγενέστερο σήμα και πρόκειται να καταχωρισθεί για προϊόντα ή υπηρεσίες που δεν ομοιάζουν με αυτές για τις οποίες έχει καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα, εφόσον, στην περίπτωση προγενέστερου κοινοτικού σήματος, το σήμα αυτό χαίρει φήμης στην Κοινότητα και, στην περίπτωση προγενέστερου εθνικού σήματος, το σήμα αυτό χαίρει φήμης στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, η δε χρησιμοποίηση, χωρίς νόμιμη αιτία του αιτούμενου σήματος, θα προσπόριζε αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, ή θα ήταν βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη.»

⁷ ΕΕ 2009, L 78, σ. 1. Ο κανονισμός 207/2009 αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1).

⁸ Με τις αιτήσεις της αναίρεσεως, η Tulliallan ζητεί από το Δικαστήριο να αναίρεσει τις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 6ης Δεκεμβρίου 2017, Tulliallan Burlington κατά EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-120/16, ΕΥ:Τ:2017:873), Tulliallan Burlington κατά EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) (T-121/16, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ:Τ:2017:872), Tulliallan Burlington κατά EUIPO – Burlington Fashion (Burlington), (T-122/16, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ:Τ:2017:871), και Tulliallan Burlington κατά EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON) (T-123/16, μη δημοσιευθείσα, ΕΥ:Τ:2017:870) (στο εξής: αναρριζόμενες αποφάσεις), με τις οποίες το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τις προσφυγές που η Tulliallan είχε ασκήσει για την ακύρωση των αποφάσεων του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Ιανουαρίου 2016 (υποθέσεις R 94/2014-4, R 2501/2013-4, R 2409/2013-4 και R 1635/2013-4), σχετικά με τέσσερις διαδικασίες ανακοπής μεταξύ της Tulliallan και της BF (στο εξής: επίμαχες αποφάσεις). Η BF είχε την ιδιότητα της παρεμβαίνουσας στις δίκες επί των προσφυγών που ασκήθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και έχει την ιδιότητα αυτή επίσης στο πλαίσιο των υπό κρίση αιτήσεων αναίρεσεως.

II. Το ιστορικό των διαφορών

4. Στις 12 Νοεμβρίου 2009, η BF υπέβαλε στο Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: EUIPO) αίτηση προστασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση της διεθνούς καταχώρισεως αριθ. 1017273. Η καταχώριση ως προς την οποία ζητήθηκε προστασία συνίσταται στο εικονιστικό σήμα που εικονίζεται κατωτέρω:

5. Στις 13 Αυγούστου 2009, η BF υπέβαλε στο EUIPO αίτηση προστασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση της διεθνούς καταχώρισεως αριθ. 1007952. Η καταχώριση ως προς την οποία ζητήθηκε προστασία συνίσταται στο εικονιστικό σήμα που εικονίζεται κατωτέρω:

6. Στις 20 Νοεμβρίου 2008, η BF υπέβαλε στο EUIPO αίτηση προστασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση της διεθνούς καταχώρισεως αριθ. 982021. Η καταχώριση ως προς την οποία ζητήθηκε προστασία συνίσταται στο εικονιστικό σήμα που εικονίζεται κατωτέρω:

7. Στις 20 Νοεμβρίου 2008, η BF υπέβαλε στο EUIPO αίτηση προστασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση της διεθνούς καταχώρισεως αριθ. 982020. Η καταχώριση ως προς την οποία ζητήθηκε προστασία συνίσταται στο λεκτικό σήμα BURLINGTON. Στο εξής, τα τέσσερα επίμαχα σήματα θα αναφέρονται ως τα «βαλλόμενα σήματα».

8. Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε προστασία εμπίπτουν στις κλάσεις 3, 14, 18 και 25 και αντιστοιχούν, για κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

Κλάση 3: «Σαπούνια για καλλυντικά, σαπούνια για κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα, αρωματοποιία, αιθέρια έλαια, προϊόντα καθαρισμού, φροντίδας και καλλωπισμού του δέρματος, του τριχωτού της κεφαλής και των μαλλιών· προϊόντα καλλωπισμού, που περιλαμβάνονται στην κλάση αυτή, αποσμητικά για προσωπική χρήση, παρασκευάσματα πριν από το ξύρισμα και μετά το ξύρισμα»·

κλάση 14: «Κοσμήματα, ρολόγια»·

κλάση 18: «Δερμάτινα είδη και απομιμήσεις δέρματος, δηλαδή βαλίτσες, σακίδια (που περιλαμβάνονται στην κλάση αυτή), μικρά δερμάτινα είδη (που περιλαμβάνονται στην κλάση αυτή), ιδίως πορτοφόλια για κέρματα, πορτοφόλια για χαρτονομίσματα, θήκες για κλειδιά· ομπρέλες για τη βροχή και σκίαστρα υπό τη μορφή ομπρελών για τον ήλιο»·

κλάση 25: «Υποδήματα, ρούχα, καλύμματα κεφαλής, ζώνες».

9. Στις 12 Αυγούστου 2009, 17 Μαΐου 2010 και 16 Αυγούστου 2010, η Tulliallan άσκησε ανακοπές, δυνάμει του άρθρου 41 του κανονισμού 207/2009 κατά των καταχωρίσεων των βαλλόμενων σημάτων, για τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στις κλάσεις 3, 14 και 18.

10. Οι ανακοπές στηρίζονταν μεταξύ άλλων, στα ακόλουθα προγενέστερα σήματα και δικαιώματα:

- στο λεκτικό σήμα BURLINGTON, το οποίο καταχωρίστηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο με αριθμό 2314342 στις 5 Δεκεμβρίου 2003 και ανανεώθηκε δεόντως στις 29 Οκτωβρίου 2012, για υπηρεσίες οι οποίες εμπίπτουν στις κλάσεις 35 και 36 και αντιστοιχούν, για κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:
  - κλάση 35: «Μίσθωση και χρηματοδοτική μίσθωση διαφημιστικού χώρου· οργάνωση εκθέσεων για εμπορικούς ή διαφημιστικούς σκοπούς· οργάνωση εκθέσεων για εμπορικούς σκοπούς· υπηρεσίες διαφήμισης και προώθησης και αντίστοιχες υπηρεσίες παροχής πληροφοριών· συγκέντρωση, προς εξυπηρέτηση τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, ώστε να έχουν οι πελάτες τη δυνατότητα να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά από ευρύ φάσμα καταστημάτων λιανικής πώλησης ειδών γενικού εμπορίου»·
  - κλάση 36: «Εκμίσθωση καταστημάτων και γραφείων· χρηματοδοτική μίσθωση ή διαχείριση ακινήτων· χρηματοδοτική μίσθωση χώρου μεταξύ ή εντός κτιρίων· διαχείριση ακινήτων· υπηρεσίες παροχής πληροφοριών σχετικά με την εκμίσθωση καταστημάτων και γραφείων· υπηρεσίες σχετικές με ακίνητα· επένδυση κεφαλαίων, σύσταση κεφαλαίων»·
- στο λεκτικό σήμα BURLINGTON ARCADE, το οποίο καταχωρίστηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο με αριθμό 2314343 στις 7 Νοεμβρίου 2003 και ανανεώθηκε δεόντως στις 29 Οκτωβρίου 2012, για υπηρεσίες οι οποίες εμπίπτουν στις κλάσεις 35, 36 και 41 και αντιστοιχούν, για την κλάση 41, στην ακόλουθη περιγραφή: «Υπηρεσίες ψυχαγωγίας· οργάνωση αθλητικών αγώνων· οργάνωση εκθέσεων· παροχή πληροφοριών για θέματα αναψυχής· παρουσίαση θεαμάτων· διάθεση αθλητικών εγκαταστάσεων· διάθεση μουσικής σε απευθείας μετάδοση και υπηρεσιών ψυχαγωγίας σε απευθείας μετάδοση· διάθεση εξοπλισμού και εγκαταστάσεων για παραστάσεις μουσικών συγκροτημάτων σε απευθείας μετάδοση· παροχή υπηρεσιών ψυχαγωγίας σε απευθείας μετάδοση· υπηρεσίες σχετικές με τη μετάδοση ζωντανής μουσικής· υπηρεσίες σχετικές με μουσικές παραστάσεις σε απευθείας μετάδοση· οργάνωση θεαμάτων σε απευθείας μετάδοση»·

- στο κατωτέρω εικονιζόμενο εικονιστικό σήμα το οποίο καταχωρίστηκε στο Ηνωμένο Βασίλειο με αριθμό 2330341 στις 7 Νοεμβρίου 2003 και ανανεώθηκε δεόντως στις 25 Απριλίου 2013, για υπηρεσίες οι οποίες περιλαμβάνονται στις κλάσεις 35, 36 και 41:

- στο κατωτέρω εικονιζόμενο εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο καταχωρίστηκε με αριθμό 3618857 στις 16 Οκτωβρίου 2006 και το οποίο αφορά μόνον, κατόπιν της διαδικασίας ακυρώσεως αριθ. 8715 C, υπηρεσίες οι οποίες εμπίπτουν στις κλάσεις 35, 36 και 41 και αντιστοιχούν, για κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή: «Υπηρεσίες διαφήμισης και προώθησης και αντίστοιχες υπηρεσίες παροχής πληροφοριών· συγκέντρωση, προς εξυπηρέτηση τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, ώστε να έχουν οι πελάτες τη δυνατότητα να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά από ευρύ φάσμα καταστημάτων λιανικής πώλησης ειδών γενικού εμπορίου» (κλάση 35)· «Εκμίσθωση καταστημάτων· χρηματοδοτική μίσθωση ή διαχείριση ακινήτων· χρηματοδοτική μίσθωση χώρου μεταξύ ή εντός κτιρίων· υπηρεσίες διαχείρισης ακίνητης περιουσίας· υπηρεσίες παροχής πληροφοριών σχετικά με την εκμίσθωση καταστημάτων» (κλάση 36)· «Υπηρεσίες ψυχαγωγίας· παροχή υπηρεσιών ψυχαγωγίας σε απευθείας μετάδοση» (κλάση 41):

11. Οι λόγοι που προβλήθηκαν προς στήριξη των ανακοπών ήταν οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 8, παράγραφοι 1, στοιχείο β', 4 και 5, του κανονισμού 207/2009.

12. Στις 10 Ιουλίου 2013, 8 Οκτωβρίου 2013 και 22 Νοεμβρίου 2013 το τμήμα ανακοπών, αφότου εξέτασε τις ανακοπές της Tulliallan επί τη βάσει του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης με αριθμό 3618857, έκανε δεκτές τις εν λόγω ανακοπές για τα προϊόντα που περιλαμβάνονται στις κλάσεις 3, 14 και 18 και υποχρέωσε, κατά συνέπεια, την BF να καταβάλει τα έξοδα.

13. Στις 20 Αυγούστου 2013, 3 Δεκεμβρίου 2013, 11 Δεκεμβρίου 2013 και 2 Ιανουαρίου 2014, η ΒF άσκησε ενώπιον του EUIPO, δυνάμει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009, προσφυγές κατά των αποφάσεων του τμήματος ανακοπών.

14. Με τις επίμαχες αποφάσεις, το τέταρτο τμήμα προσφυγών του EUIPO ακύρωσε τις αποφάσεις του τμήματος ανακοπών και υποχρέωσε την Tulliallan να καταβάλει τα έξοδα που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο των διαδικασιών ανακοπής και προσφυγής.

15. Στις επίμαχες αποφάσεις το τμήμα προσφυγών εκτίμησε:

- Πρώτον, όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, η φήμη των προγενέστερων σημάτων είχε αποδειχθεί εντός της οικείας εδαφικής περιοχής ως προς τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στις κλάσεις 35 και 36, εξαιρουμένης, ωστόσο, της υπηρεσίας «συγκέντρωση, προς εξυπηρέτηση τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, ώστε να έχουν οι πελάτες τη δυνατότητα [...] να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά από ευρύ φάσμα καταστημάτων λιανικής πώλησης ειδών γενικού εμπορίου», που περιλαμβάνεται στην κλάση 35·
- Δεύτερον, όσον αφορά τον λόγο που προβλέπεται στο άρθρο 8, παράγραφος 4, του εν λόγω κανονισμού, το ως άνω τμήμα προσφυγών εκτίμησε, κατ' ουσίαν, ότι η προσφεύγουσα (η Tulliallan) δεν είχε αποδείξει ότι, εν προκειμένω, πληρούνται οι αναγκαίες προϋποθέσεις για να στοιχειοθετηθούν παραπλανητική παρουσίαση και βλάβη του κοινού στο οποίο απευθύνεται το σήμα·
- Τρίτον, όσον αφορά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του εν λόγω κανονισμού, το ως άνω τμήμα προσφυγών εκτίμησε, κατ' ουσίαν, ότι τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες είναι ανόμοια και ότι αποκλείεται οποιοσδήποτε κίνδυνος συγχύσεως, ανεξαρτήτως, εξάλλου, της ομοιότητας των συγκεκριμένων σημάτων.

III. Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και οι αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις

16. Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Μαρτίου 2016, η Tulliallan άσκησε τέσσερις προσφυγές ακυρώσεως, που πρωτοκολλήθηκαν υπό τα στοιχεία. T-120/16, T-121/16, T-122/16 και T-123/16, κατά των επίμαχων αποφάσεων.

17. Η Tulliallan προέβαλε τρεις λόγους ακυρώσεως. Κατ' ουσίαν, με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προέβαλε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, διαδικαστική πλημμέλεια και παράβαση των διαδικαστικών κανόνων, με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προέβαλε παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως και παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του ως άνω κανονισμού, και με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως προέβαλε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού.

18. Με τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις, οι οποίες έχουν το ίδιο διατακτικό και σκεπτικό, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τους τρεις λόγους ακυρώσεως που είχε προβάλει η Tulliallan.

19. Όσον αφορά τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, στη σκέψη 28 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων το Γενικό Δικαστήριο εξέθεσε ότι το τμήμα προσφυγών εκτίμησε ότι η φήμη των προγενέστερων σημάτων της Tulliallan δεν είχε αποδειχθεί όσον αφορά την υπηρεσία λιανικής πώλησεως που εμπίπτει στην κλάση 35. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, ωστόσο, ότι το ως άνω συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών δεν μπορούσε να γίνει δεκτό.

20. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* (C-418/02, EU:C:2005:425), δεν στηρίζει τον ισχυρισμό ότι οι εμπορικές στοές ή τα εμπορικά κέντρα αποκλείονται, εξ ορισμού, από το πεδίο της έννοιας της υπηρεσίας λιανικής πώλησεως που ορίζεται στην κλάση 35. Το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ότι η σκέψη 34 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* (C-418/02, EU:C:2005:425), αντιτίθεται στην κρίση του EUIPO ότι οι υπηρεσίες εμπορικής στοάς περιορίζονται, κατ' ουσίαν, σε υπηρεσίες εκμισθώσεως και διαχειρίσεως ακινήτων και ότι, κατά συνέπεια, οι πελάτες στους οποίους απευθύνονται οι εν λόγω υπηρεσίες είναι κυρίως τα πρόσωπα εκείνα που ενδιαφέρονται για τη μίσθωση των καταστημάτων ή γραφείων στην εν λόγω εμπορική στοά. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος της κλάσεως 35, η έννοια της υπηρεσίας λιανικής πώλησεως, όπως ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο στη σκέψη 34 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* (C-418/02, EU:C:2005:425), περιλαμβάνει επίσης τις υπηρεσίες πώλησεως που παρέχονται από εμπορική στοά⁹. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η στενή ερμηνεία της έννοιας της λιανικής πώλησεως, την οποία χρησιμοποίησε το τμήμα προσφυγών, είναι εσφαλμένη και ότι η Tulliallan μπορούσε, κατά συνέπεια, να επικαλεσθεί την προστασία της φήμης των προγενέστερων σημάτων για τις υπηρεσίες που εμπίπτουν στην κλάση 35.

21. Το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 43 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι, υπό το πρίσμα της νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, η Tulliallan δεν είχε προσκομίσει ενώπιον του τμήματος προσφυγών ή ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου συγκλίνοντα στοιχεία που να παρέχουν τη δυνατότητα να συναχθεί ότι η χρήση των σημάτων, των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση, προσπορίζει αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε επίσης ότι, μολονότι η Tulliallan τόνισε τον «σχεδόν μοναδικό χαρακτήρα» των προγενέστερων σημάτων της καθώς και τη «σημαντική και αποκλειστική» φήμη τους, δεν είχε προσκομίσει ειδικά στοιχεία ικανά να αποδείξουν ότι η χρήση των βαλλόμενων σημάτων θα καθιστούσε τα προγενέστερα σήματά της λιγότερο ελκυστικά¹⁰.

22. Στη σκέψη 45 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι «το γεγονός ότι είναι δυνατόν να επιτραπεί σε άλλον οικονομικό φορέα να χρησιμοποιεί ένα σήμα το οποίο περιλαμβάνει τον όρο “burlington”, για προϊόντα παρόμοια με αυτά που διατίθενται προς πώληση εντός της εμπορικής στοάς στο Λονδίνο που ανήκει στην προσφεύγουσα, δεν είναι ικανό, αυτό καθαυτό, να επηρεάσει, από πλευράς του μέσου καταναλωτή, την εμπορική ελκυστικότητα του χώρου αυτού. Πράγματι, όπως διευκρίνισε, εξάλλου, το Δικαστήριο με την [απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* (C-418/02, EU:C:2005:425)], ένα τέτοιο χαρακτηριστικό γνώρισμα συνδέεται στενά με τις “διάφορες υπηρεσίες” εμπορικής φύσεως που παρέχονται από τους μισθωτές των καταστημάτων τα οποία βρίσκονται εντός της εν λόγω εμπορικής στοάς και όχι αποκλειστικώς εξ ονόματος της εμπορικής στοάς αυτής, το οποίο όνομα, επιπλέον, αντιστοιχεί, όπως ορθώς παρατήρησε το τμήμα προσφυγών με την προσβαλλόμενη απόφαση, στα ονόματα άλλων χώρων οι οποίοι επίσης είναι πολύ γνωστοί και οι οποίοι βρίσκονται πλησίον της εν λόγω εμπορικής στοάς, όπως είναι το Burlington Gardens ή το Burlington House».

23. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, όσον αφορά τη φερόμενη διαδικαστική πλημμέλεια των επίμαχων αποφάσεων, ότι οι παρατηρήσεις της Tulliallan είχαν ληφθεί υπόψη από τα οικεία όργανα του EUIPO, και ότι, ως εκ τούτου, ο σχετικός ισχυρισμός έπρεπε να απορριφθεί ως αβάσιμος.

24. Όσον αφορά τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την αιτίαση της Tulliallan ότι το τμήμα προσφυγών δεν αιτιολόγησε την απόρριψη του ισχυρισμού της περί παραβάσεως του άρθρου 8, παραγράφου 4, του κανονισμού 207/2009. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ότι, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος ανακοπών, η

9 Βλ. σκέψη 34 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων.

10 Βλ. σκέψη 44 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων.

Tulli Allan, ως ανακόπτουσα, ενώ προέβαλε παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού 207/2009, δεν προσκόμισε τα αναγκαία πραγματικά ή νομικά στοιχεία προκειμένου να αποδειχθεί ότι πληρούνται δεόντως οι προϋποθέσεις σχετικά με την εφαρμογή της διατάξεως αυτής. Το εν λόγω δικαστήριο διαπίστωσε επίσης ότι, ενώπιον του τμήματος προσφυγών, η Tulli Allan περιορίστηκε να τονίσει ότι «εμμένει στους ισχυρισμούς της [που είχε προβάλει ενώπιον του τμήματος ανακοπών]», χωρίς να τεκμηριώνει περισσότερο, ούτε από απόψεως πραγματικών περιστατικών ούτε από νομικής απόψεως τους εν λόγω ισχυρισμούς. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 62 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς εκτίμησε ότι η Tulli Allan δεν είχε αποδείξει ότι πληρούνται δεόντως οι προϋποθέσεις για τη θεμελίωση αγωγής λόγω απατηλής χρήσεως διακριτικού στοιχείου και, επομένως, απέρριψε τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως.

25. Όσον αφορά τον τρίτο λόγο ακυρώσεως ο οποίος αφορούσε τον κίνδυνο συγχύσεως κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς εκτίμησε ότι οι υπηρεσίες της Tulli Allan και τα προϊόντα που καλύπτονται από τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση είναι ανόμοια. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, όσον αφορά τις υπηρεσίες λιανικής πώλησεως που εμπίπτουν στην κλάση 35, ότι, υπό το πρίσμα, μεταξύ άλλων, της σκέψεως 50 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425), τα διατιθέμενα προς πώληση προϊόντα έπρεπε να προσδιορίζονται επακριβώς. Κατά το Γενικό Δικαστήριο, η έλλειψη οποιασδήποτε σαφούς ενδείξεως όσον αφορά τα προϊόντα που μπορούν να διατίθενται προς πώληση εντός των διαφόρων καταστημάτων που απαρτίζουν μια εμπορική στοά, όπως η Burlington Arcade, αποκλείει κάθε συσχέτιση μεταξύ των καταστημάτων αυτών και των προϊόντων που καλύπτονται από τα βαλλόμενα σήματα, δεδομένου ότι ο ορισμός που δίνεται, εν προκειμένω, από την Tulli Allan σχετικά με τα «προϊόντα πολυτελείας» δεν είναι επαρκής προκειμένου να διευκρινιστεί για ποια προϊόντα πρόκειται. Ελλείψει τέτοιας διευκρινίσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι δεν ήταν δυνατόν να αποδειχθεί ομοιότητα ή συμπληρωματικότητα μεταξύ των υπηρεσιών τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα και των προϊόντων που καλύπτονται από τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση. Το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε το επιχείρημα της Tulli Allan ότι, για τις υπηρεσίες εμπορικών στοών, δεν είναι αναγκαίο να προσδιορίζονται τα οικεία προϊόντα, καθόσον, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος της κλάσεως 35, η έννοια της υπηρεσίας λιανικής πώλησεως, όπως ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο στη σκέψη 34 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425), περιλαμβάνει επίσης τις υπηρεσίες πώλησεως που παρέχονται από εμπορική στοά. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, δεδομένου ότι δεν πληρούται μία από τις αναγκαίες προϋποθέσεις που προβλέπονται από το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως έπρεπε να απορριφθεί και η προσφυγή έπρεπε να απορριφθεί στο σύνολό της.

A. Τα αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

26. Με τις αιτήσεις της αναιρέσεως, η Tulli Allan ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις·
- να ακυρώσει τις επίμαχες αποφάσεις ή επικουρικώς να αναπέμψει τις υποθέσεις στο Γενικό Δικαστήριο προκειμένου αυτό να αποφανθεί σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου·
- να καταδικάσει το EUIPO και την BF στα δικαστικά έξοδα.

27. Η BF ζητεί από το Δικαστήριο:

- να απορρίψει τις αιτήσεις αναιρέσεως·

- να καταδικάσει την Tulliallan στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η BF όσον αφορά τις διαδικασίες ενώπιον του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου καθώς και στα έξοδα στα οποία αυτή υποβλήθηκε όσον αφορά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών.

28. Το EUIPO ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναιρέσει τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις κατά το μέρος που απέρριψαν τις προσφυγές της Tulliallan που βασίστηκαν στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 και στα τρία προγενέστερα σήματα του Ηνωμένου Βασιλείου με αριθμούς 2 314 342, 2 314 343 και 2 330 341·
- να απορρίψει τις αιτήσεις αναιρέσεως κατά τα λοιπά·
- να καταδικάσει κάθε διάδικο στα δικαστικά του έξοδα.

29. Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 12ης Ιουνίου 2018, οι υποθέσεις C-155/18 Ρ, C-156/18 Ρ, C-157/18 Ρ και C-158/18 Ρ ενώθηκαν προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

30. Η Tulliallan, η BF και το EUIPO κατέθεσαν γραπτές παρατηρήσεις. Η Tulliallan, η BF και το EUIPO παρέστησαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση ενώπιον του Δικαστηρίου στις 10 Απριλίου 2019.

IV. Οι αιτήσεις αναιρέσεως

31. Η Tulliallan προβάλλει τρεις λόγους αναιρέσεως, εκ των οποίων ο πρώτος αφορά παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, ο δεύτερος παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 4, του ως άνω κανονισμού και ο τρίτος παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού αυτού.

32. Όπως ζητήθηκε από το Δικαστήριο, στις παρούσες προτάσεις η ανάλυση θα επικεντρωθεί στον πρώτο και στον τρίτο λόγο αναιρέσεως.

A. Πρώτος λόγος αναιρέσεως

33. Ο πρώτος λόγος που προβλήθηκε από την Tulliallan έχει κατ' ουσίαν δύο σκέλη. Η Tulliallan υποστηρίζει, πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 και, δεύτερον, ότι οι αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις πάσχουν από διαδικαστική πλημμέλεια.

1. Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009

α) Τα επιχειρήματα των διαδίκων

34. Η Tulliallan εκθέτει ότι το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε στις σκέψεις 27 έως 35 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι οι υπηρεσίες εμπορικής στοάς εξαιρούνται από το αντικείμενο των υπηρεσιών λιανικής πωλήσεως της κλάσεως 35¹¹. Η Tulliallan φρονεί ότι το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ορθά ότι η φήμη των προγενέστερων σημάτων της όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών εμπορικής στοάς δεν περιορίζεται στη στενή κατηγορία των εμπόρων λιανικής πωλήσεως που επιδιώκουν να αποκτήσουν χώρο σε στοά, αλλά εκτείνεται στους τελικούς αγοραστές των αγαθών που πωλούνται από τους εν λόγω εμπόρους λιανικής πωλήσεως. Επισημαίνει, ωστόσο, ότι το Γενικό Δικαστήριο όντως υπέπεσε σε σφάλμα όσον αφορά τον χαρακτηρισμό της φήμης των προγενέστερων σημάτων, συνάγοντας στη σκέψη 34 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων ότι η εν λόγω φήμη για υπηρεσίες εμπορικής στοάς εμπίπτει στις «υπηρεσίες λιανικής πωλήσεως» κατά την έννοια της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425).

35. Η Tulliallan θεωρεί ότι εν προκειμένω είναι ιδιαίτερος σημαντικό να κριθεί από το Δικαστήριο ότι τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τη φήμη που η ίδια είχε προσκομίσει ενώπιον του τμήματος προσφυγών και του Γενικού Δικαστηρίου καθιστούσαν σαφές ότι χαίρει ιδιαίτερος σημαντικής φήμης ως εμπορική στοά υψηλών προδιαγραφών, η οποία επικεντρώνεται στο εμπόριο ειδών πολυτελείας, όπως κοσμήματα, δερμάτινα είδη και αρώματα. Επιπλέον, κατά την Tulliallan, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος προσφυγών και του Γενικού Δικαστηρίου καθιστούσαν σαφές ότι τα προγενέστερα σήματα είναι «σχεδόν μοναδικά».

36. Η Tulliallan θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο, εφόσον προηγουμένως δέχθηκε την ύπαρξη φήμης των προγενέστερων σημάτων¹² και λαμβανομένων υπόψη των αποδεικτικών στοιχείων σχετικά με την έκταση της εν λόγω φήμης, έπρεπε να κρίνει, στο πλαίσιο συνολικής εκτιμήσεως και έχοντας υπόψη τους παράγοντες που διαλαμβάνονται στην απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 42), ότι το ενδιαφερόμενο κοινό θα συσχετίσει τα προγενέστερα σήματα με τα βαλλόμενα σήματα.

37. Κατά την Tulliallan, σε αντίθεση με τις υπηρεσίες διαχείρισεως ακινήτων, οι υπηρεσίες εμπορικής στοάς προϋποθέτουν διαδραστική σχέση με τους τελικούς καταναλωτές των προϊόντων που πωλούνται στα καταστήματα και στόχευση των καταναλωτών αυτών: η επιχείρηση του παρόχου υπηρεσιών εμπορικής στοάς συνδέεται εγγενώς με τα καταστήματα που υπάρχουν στην εν λόγω στοά. Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι εμπορική στοά του κύρους της στοάς Burlington Arcade της Tulliallan δύναται να επιτύχει υψηλά μισθώματα με τη συγκέντρωση εμπόρων λιανικής πωλήσεως που παρέχουν τα κατάλληλα είδη πολυτελείας καθώς και με την παροχή, στους εν λόγω εμπόρους λιανικής πωλήσεως, στηρίξεως που προσελκύει πελάτες στη συγκεκριμένη εμπορική στοά. Κατά συνέπεια, σαφώς μπορεί να δει κανείς ότι ο έμπορος λιανικής πωλήσεως και τα προϊόντα που εμπορεύεται αποκτούν κύρος από τη σύνδεσή τους με την εμπορική στοά Burlington Arcade, και αντιστρόφως ότι ο μέσος καταναλωτής φυσικά θα συσχετίζει τα προγενέστερα σήματα «Burlington» με τη διάθεση των εν λόγω πολυτελών προϊόντων λιανικής, και ιδίως προϊόντων όπως κοσμήματα, δερμάτινα είδη και αρώματα όσον αφορά τα οποία, με βάση τα αποδεικτικά στοιχεία, η εμπορική στοά Burlington Arcade χαίρει ιδιαίτερης φήμης.

¹¹ Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στη σκέψη 34 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος της κλάσεως 35, η έννοια των υπηρεσιών λιανικής πωλήσεως, όπως ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο στην απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425, σκέψη 34), περιλαμβάνει επίσης τις υπηρεσίες πωλήσεως που παρέχονται από εμπορική στοά.

¹² Βλ. σκέψη 27 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων.

38. Κατά την Tulliallan το μοναδικό συμπέρασμα στο οποίο έπρεπε να καταλήξει το Γενικό Δικαστήριο, δεδομένων των διαπιστώσεων του περί της φήμης (και όντως βάσει των αποδεικτικών στοιχείων περί της φήμης που προσκομίστηκαν ενώπιον του τμήματος προσφυγών και του Γενικού Δικαστηρίου), ήταν ότι ο μέσος καταναλωτής θα συσχετίσει τα προγενέστερα σήματα με τα βαλλόμενα σήματα. Εντούτοις, το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη σε καμία διαπίστωση σχετικά με τη συσχέτιση, αλλά αντιθέτως ασχολήθηκε με την πρόκληση βλάβης στον διακριτικό χαρακτήρα και με την άντληση αθέμιτου οφέλους.

39. Επί του ζητήματος της αποδυναμώσεως και του αθέμιτου οφέλους, η Tulliallan θεωρεί ότι, στις σκέψεις 36 έως 44 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι η ίδια δεν είχε προσκομίσει τα αναγκαία στοιχεία για την απόδειξη αποδυναμώσεως ή αθέμιτου οφέλους.

40. Η Tulliallan υποστηρίζει ότι ο δικαιούχος προγενέστερου σήματος δεν οφείλει να αποδείξει την ύπαρξη πραγματικής και ενεστώσας προσβολής του σήματός του, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009. Εκείνο που ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος πρέπει να αποδείξει είναι ότι υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να πραγματοποιηθεί η προσβολή αυτή στο μέλλον¹³. Η αναιρεσείουσα θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο έθεσε τον πήχη της αποδείξεως σε υψηλότερο επίπεδο από εκείνο που απαιτείται από τη νομολογία.

41. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 45 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, έκρινε κατ' ουσίαν ότι η χρήση από τρίτον της λέξεως «Burlington» για προϊόντα παρόμοια με αυτά που διατίθενται εντός της εμπορικής στοάς Burlington Arcade της Tulliallan *σε καμία περίπτωση* δεν θα ήταν ικανή να προκαλέσει βλάβη στον διακριτικό χαρακτήρα των προγενέστερων σημάτων, διότι η «εμπορική ελκυστικότητα» της εμπορικής στοάς σχετιζόταν επίσης με τους μισθωτές των καταστημάτων εντός της εμπορικής στοάς. Η Tulliallan θεωρεί ότι η κρίση αυτή δεν στοιχεί με τις παραδοχές της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655) όσον αφορά την πρόκληση βλάβης στον διακριτικό χαρακτήρα *των προγενέστερων σημάτων*. Συναφώς, η Tulliallan υποστηρίζει ότι η φήμη των σημάτων των καταστημάτων εντός της εμπορικής στοάς δεν ασκεί επιρροή όσον αφορά το επίμαχο ζήτημα και ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έπρεπε να την λάβει υπόψη.

42. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη τα κρίσιμα αποδεικτικά στοιχεία που είχαν προσκομιστεί ενώπιόν του και ενώπιον του τμήματος προσφυγών, τα οποία ικανοποιούσαν τις απαιτήσεις που το Δικαστήριο έθεσε με τις αποφάσεις της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψεις 76 και 77), και της 14ης Νοεμβρίου 2013, Environmental Manufacturing κατά ΓΕΕΑ (C-383/12 Ρ, EU:C:2013:741, σκέψη 44).

43. Κατά την Tulliallan, οι υπηρεσίες εμπορικής στοάς των προγενέστερων σημάτων στις οποίες αναφέρεται η ένδειξη «συγκέντρωση» είναι όντως παρόμοιες με τα προϊόντα που πωλούνται από τους εμπόρους λιανικής πώλησεως που συγκεντρώνονται στις εν λόγω εμπορικές στοές λόγω της στενής οικονομικής σχέσεως των υπηρεσιών του παρόχου υπηρεσιών εμπορικής στοάς και των προϊόντων που διατίθενται προς πώληση εντός της εμπορικής στοάς. Επιπλέον, λόγω της σημαντικής φήμης των προγενέστερων σημάτων σε σχέση με την παροχή ειδών πολυτελείας, ιδίως δε κοσμημάτων, δερμάτινων ειδών και αρωμάτων, ο μέσος καταναλωτής στην περίπτωση αυτή θα εκλάμβανε ότι τα παρεχόμενα από τρίτον προϊόντα αυτά παρέχονταν από την Tulliallan, ή με άδεια της Tulliallan. Αυτό αναπόφευκτα θα αποδυνάμωνε τα προγενέστερα σήματα, καθόσον θα είχε ως αποτέλεσμα την εξασθένηση της αποκλειστικότητας της εμπορικής στοάς Burlington Arcade στην αντίληψη του μέσου καταναλωτή αλλά και στο στενότερο πλαίσιο των πραγματικών ή δυνητικών πελατών «λιανικής» της Tulliallan. Η Tulliallan θεωρεί ότι τα προγενέστερα σήματα και τα βαλλόμενα σήματα είναι παρόμοια σε βαθμό που να προκαλείται σύγχυση και ότι στις περιπτώσεις αυτές, κατ' αναλογία με την κρίση

¹³ Αποφάσεις της 10ης Μαΐου 2012, Rubinstein και L'Oréal κατά ΓΕΕΑ (C-100/11 Ρ, EU:C:2012:285, σκέψη 93), και της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψεις 38, 76 και 77).

του Δικαστηρίου σχετικά με την ύπαρξη «συνδέσμου» στη σκέψη 57 της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655), η διαπίστωση της υπάρξεως «αθέμιτου οφέλους» θα έπρεπε να απορρέει αυτομάτως από τη διαπίστωση της υπάρξεως ομοιότητας σε βαθμό που να προκαλείται σύγχυση.

44. Η BF και το EUIPO θεωρούν ότι αυτός ο λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

β) Ανάλυση

45. Το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 ορίζει ότι, «[κ]ατόπιν ανακοπής από τον δικαιούχο καταχωρισμένου προγενέστερου σήματος [...], το κατατεθειμένο σήμα δεν καταχωρίζεται εάν ταυτίζεται ή ομοιάζει με προγενέστερο σήμα, ανεξαρτήτως εάν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες για τα οποία ζητείται ταυτίζονται, ομοιάζουν ή δεν ομοιάζουν με εκείνα για τα οποία έχει καταχωριστεί το προγενέστερο σήμα, εφόσον, στην περίπτωση προγενέστερου σήματος της ΕΕ, το σήμα χαίρει φήμης στην Ένωση ή, στην περίπτωση προγενέστερου εθνικού σήματος, το σήμα χαίρει φήμης στο οικείο κράτος μέλος και η χρησιμοποίηση του κατατεθειμένου σήματος θα προσπόριζε σε αυτό, χωρίς εύλογη αιτία, αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος ή θα ήταν επιζήμια για τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη αυτού».

46. Η εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 εξαρτάται από τη συνδρομή τριών σωρευτικών προϋποθέσεων¹⁴. Πρώτον τα αντιπαρατιθέμενα σημεία πρέπει να είναι πανομοιότυπα ή παρόμοια. Δεύτερον, το προγενέστερο σήμα στο οποίο στηρίχθηκε η ανακοπή πρέπει να χαίρει φήμης. Τέλος, πρέπει να υπάρχει ο κίνδυνος ότι η χρήση από κάποιον, άνευ νόμιμης αιτίας, του σημείου το οποίο ζητήθηκε να καταχωριστεί ως σήμα θα προσπορίσει αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος ή θα βλάψει τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του σήματος αυτού¹⁵.

47. Όσον αφορά την πρώτη προϋπόθεση, ενώ το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 απαιτεί τη διαπίστωση ενός βαθμού ομοιότητας μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων ικανού να δημιουργήσει κίνδυνο συγχύσεως του ενδιαφερόμενου κοινού ως προς αυτά, αντιθέτως η ύπαρξη τέτοιου κινδύνου συγχύσεως δεν απαιτείται ως προϋπόθεση για την εφαρμογή της παραγράφου 5 του ίδιου άρθρου. Συναφώς, το Δικαστήριο έκρινε στην απόφαση της 10ης Δεκεμβρίου 2015, El Corte Inglés κατά ΓΕΕΑ (C-603/14 Ρ, EU:C:2015:807, σκέψη 42), ότι το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 απλώς απαιτεί η υπάρχουσα ομοιότητα να είναι ικανή να οδηγήσει το ενδιαφερόμενο κοινό να συσχετίσει τα αντιπαρατιθέμενα σημεία, δηλαδή να θεωρήσει ότι υφίσταται σύνδεσμος μεταξύ τους, και δεν απαιτεί η ομοιότητα αυτή να είναι ικανή να οδηγήσει το κοινό σε σύγχυση των αντιπαρατιθέμενων σημείων.

48. Η Tulliallan θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη μη διαπιστώνοντας ότι το ενδιαφερόμενο κοινό θα συσχετίσει τα προγενέστερα σήματα με τα βαλλόμενα σήματα.

¹⁴ Απόφαση της 28ης Ιουνίου 2018, EUIPO κατά Puma (C-564/16 Ρ, EU:C:2018:509, σκέψη 54). Βλ., επίσης, σκέψη 20 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων.

¹⁵ Απόφαση της 16ης Ιανουαρίου 2018, Starbucks κατά EUIPO – Nersesyan (COFFEE ROCKS) (T-398/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:4, σκέψη 75).

49. Κατά την άποψή μου, ο ισχυρισμός της Tulliallan ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε αν το ενδιαφερόμενο κοινό θα συσχετίσει τα αντιπαρατιθέμενα σημεία είναι ορθός. Πράγματι, έχοντας διαπιστώσει ότι η φήμη των προγενέστερων σημάτων δεν είχε αμφισβητηθεί¹⁶ και ότι η Tulliallan μπορούσε να επικαλεσθεί την προστασία της φήμης των προγενέστερων σημάτων για υπηρεσίες εμπόρευμα στην κλάση 35¹⁷, η οποία περιλαμβάνει επίσης τις υπηρεσίες πωλήσεως που παρέχονται από εμπορική στοά¹⁸, το Γενικό Δικαστήριο απλώς υπενθύμισε τη νομολογία σχετικά με την απαίτηση υπάρξεως συσχέτισης, επισήμανε ότι το τμήμα προσφυγών είχε εκτιμήσει στις επίμαχες αποφάσεις ότι δεν μπορούσαν να συσχετιστούν μεταξύ τους τα αντιπαρατιθέμενα σήματα¹⁹ και προχώρησε στην εξέταση του αν η χρήση των σημάτων των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση θα μπορούσε να προσπορίσει αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων ή να βλάψει τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των σημάτων αυτών.

50. Μολονότι συμφωνώ με τον ισχυρισμό της Tulliallan ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη σε καμία απολύτως διαπίστωση²⁰ επί του ζητήματος της συσχέτισης, με δεδομένο ότι η ύπαρξη συσχέτισης μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημείων αποτελεί μόνον την πρώτη από τις τρεις σωρευτικές προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται σύμφωνα με το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 η έλλειψη της εν λόγω εξετάσεως δεν αρκεί από μόνη της για να διαπιστωθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, εκτός αν δεν πληρούται μία εκ των άλλων δύο προϋποθέσεων²¹. Επομένως, εφόσον εκτιμήθηκε ότι πληρούται η δεύτερη εκ των τριών σωρευτικών προϋποθέσεων σχετικά με τη φήμη των προγενέστερων σημάτων²², πρέπει να εξετασθεί ο ισχυρισμός της Tulliallan ότι το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 36 έως 45 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων,

16 Βλ. σκέψη 27 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κατά την οποία «από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι τα προγενέστερα σήματα της [Tulliallan], τα οποία προσδιορίζουν τις υπηρεσίες που εμπήτουν στις κλάσεις 35 και 36, είναι γνωστά σε σημαντικό τμήμα του κοινού της οικείας αγοράς ως αποτελούντα την ονομασία μιας εμπορικής στοάς, πολύ γνωστής στο Ηνωμένο Βασίλειο, η οποία βρίσκεται στο κέντρο του Λονδίνου και συγκεντρώνει υπό τις αιθίδες πύλες της πολυτελή εμπορικά καταστήματα. Δεδομένου ότι η φήμη αυτή των προγενέστερων σημάτων της [Tulliallan] δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους, το ζήτημα που τίθεται εν προκειμένω συνίσταται, εν τέλει, στο εάν η εν λόγω φήμη αντιστοιχεί όντως στις εμπήττες στην κλάση 35 υπηρεσίες για τις οποίες έχουν καταχωρισθεί τα προγενέστερα σήματα, και επομένως στο εάν η [Tulliallan] μπορεί θεμιτώς να απολαύει της προστασίας της εν λόγω φήμης».

17 Βλ. σκέψη 35 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων.

18 Βλ. σκέψη 34 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων.

19 Βλ. σκέψη 36 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων.

20 Συναφώς, δεν αρκεί η μεία της σχετικής νομολογίας χωρίς να γίνεται εφαρμογή της εν λόγω νομολογίας στα πραγματικά περιστατικά και στις περιστάσεις των υπό κρίση υποθέσεων.

21 Επομένως, η ύπαρξη συνδέσμου κατά την αντίληψη του κοινού συνιστά αναγκαία προϋπόθεση βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, αλλά δεν είναι από μόνη της αρκετή. Βλ., συναφώς, απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψεις 31 και 32).

22 Βλ. σκέψη 27 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων. Επισημαίνω ότι η Tulliallan αμφισβητεί τις διαπιστώσεις του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με το εύρος της φήμης των προγενέστερων σημάτων της. Όσον αφορά τη φήμη της, η Tulliallan θεωρεί ότι ο μέσος καταναλωτής ευλόγως θα συσχετίζει τα προγενέστερα σήματα «Burlington» με την παροχή πολυτελών ειδών λιανικής πωλήσεως, ιδίως δε ειδών όπως κοσμήματα, δερμάτινα είδη και αρώματα, λόγω των οποίων η εμπορική στοά Burlington Arcade χαίρει ιδιαίτερης φήμης, και όχι απλά ότι, όπως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 34 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, η φήμη της όσον αφορά τις εμπορικές στοές εμπήττει στις «υπηρεσίες λιανικής πωλήσεως» κατά την έννοια της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425).

υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι η ίδια δεν είχε προσκομίσει τα αναγκαία στοιχεία για την απόδειξη ότι η χρήση του σήματος του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση θα μπορούσε να προσπορίσει αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων ή να βλάψει τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των σημάτων αυτών²³.

51. Όσον αφορά το επίπεδο αποδείξεως σχετικά με το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, αποτελεί πάγια νομολογία ότι, για να τύχει ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος της προστασίας που παρέχει η εν λόγω διάταξη, δεν απαιτείται να αποδείξει αυτός πραγματική και ενεστώσα προσβολή του σήματός του. Ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος πρέπει, ωστόσο, να αποδείξει βάσει στοιχείων ότι υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να πραγματοποιηθεί η προσβολή αυτή στο μέλλον²⁴.

52. Δεν θεωρώ ότι η Tulliallan απέδειξε ότι, στη σκέψη 44 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, το Γενικό Δικαστήριο απαίτησε να αποδειχθεί πραγματική και ενεστώσα προσβολή των προγενέστερων σημάτων. Από τη γενομένη στη σκέψη 44 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων ειδική μνεία των κριτηρίων που διαλαμβάνονται στη σκέψη 43 της απόφασης της 14ης Νοεμβρίου 2013, Environmental Manufacturing κατά ΓΕΕΑ (C-383/12 P, EU:C:2013:741), είναι σαφές ότι το Γενικό Δικαστήριο απαίτησε απλώς να αποδειχθεί σοβαρός κίνδυνος προσβολής²⁵.

53. Επί του ζητήματος αν το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη και δεν ανέλυσε σωστά τα αποδεικτικά στοιχεία που είχε στη διάθεσή του σχετικά με παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, πρέπει να υπομνησθεί ότι το εν λόγω δικαστήριο διαπίστωσε, στη σκέψη 27 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι τα προγενέστερα σήματα της Tulliallan, τα οποία προσδιορίζουν υπηρεσίες που εμπίπτουν στις κλάσεις 35 και 36, είναι γνωστά σε σημαντικό μέρος του κοινού της σχετικής αγοράς ως αποτελούντα την ονομασία εμπορικής στοάς, πολύ γνωστής στο Ηνωμένο Βασίλειο, η οποία βρίσκεται στο κέντρο του Λονδίνου και συγκεντρώνει υπό τις αφιδωτές πύλες της πολυτελείς μπουτίκ. Το ζήτημα που τέθηκε, ωστόσο, συνίστατο στο αν η εν λόγω φήμη αντιστοιχεί στις εμπίπτουσες στην κλάση 35 υπηρεσίες για τις οποίες είχαν καταχωρισθεί τα προγενέστερα σήματα, και επομένως στο αν η Tulliallan μπορούσε να απολαύει της προστασίας της εν λόγω φήμης.

54. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 34 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι η έννοια της υπηρεσίας λιανικής πωλήσεως, όπως ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο στην απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425), περιλαμβάνει επίσης τις υπηρεσίες πωλήσεως που παρέχονται από εμπορική στοά, όπως οι υπηρεσίες που η Tulliallan παρέχει όσον αφορά τις πωλήσεις που πραγματοποιούνται από τους μισθωτές της εν λόγω στοάς²⁶. Στον βαθμό αυτόν, η Tulliallan δικαιούται να ισχυριστεί ότι η χρήση των σημάτων των

23 Το άρθρο 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 αφορά τρία χωριστά είδη κινδύνου, ήτοι τον κίνδυνο η χωρίς νόμιμη αιτία χρήση του σήματος του οποίου ζητείται η καταχώριση, πρώτον, να βλάψει τον διακριτικό χαρακτήρα του προγενέστερου σήματος, δεύτερον, να βλάψει τη φήμη του προγενέστερου σήματος ή, τρίτον, να προσπορίσει αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος. Στη σκέψη 92 της απόφασης της 20ής Σεπτεμβρίου 2017, The Tea Board κατά EUIPO (C-673/15 P έως C-676/15 P, EU:C:2017:702), το Δικαστήριο έκρινε ότι η εκτίμηση περί της υπάρξεως των διαφορετικών ειδών κινδύνου βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2007 υπόκειται σε εξέταση, τα κριτήρια της οποίας δεν συμπίπτουν κατ' ανάγκην. Συναφώς, η ύπαρξη κινδύνου να επέλθουν οι προσβολές που συνίστανται σε πρόκληση βλάβης στον διακριτικό χαρακτήρα ή στη φήμη του προγενέστερου σήματος πρέπει να εκτιμάται με βάση τον μέσο καταναλωτή των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωρισθεί το σήμα αυτό, ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και συνειδητός. Αντιθέτως, η ύπαρξη της προσβολής που συνίσταται στον προσπορισμό αθέμιτου οφέλους από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος, στο μέτρο που αυτό το οποίο απαγορεύεται είναι το πλεονέκτημα που αποκομίζει από το προγενέστερο σήμα ο δικαιούχος του μεταγενέστερου σήματος, πρέπει να εκτιμάται με βάση τον μέσο καταναλωτή των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία ζητείται η καταχώριση του μεταγενέστερου σήματος ο οποίος έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και συνειδητός. Επισημαίνω ότι η Tulliallan δέχεται ότι, μολονότι στις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις το Γενικό Δικαστήριο αναφέρεται στο αθέμιτο όφελος, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε επίσης την προσβολή, ήτοι την πρόκληση βλάβης στον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων.

24 Απόφαση της 10ης Μαΐου 2012, Rubinstein και L'Oréal κατά ΓΕΕΑ (C-100/11 P, EU:C:2012:285, σκέψη 93 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

25 Βλ., επίσης, σκέψη 39 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων.

26 Όπως εξέθεσα στα σημεία 94 επ. των παρούσων προτάσεων, διατηρώ σοβαρές επιφυλάξεις όσον αφορά την ορθότητα αυτής της διαπίστωσης του Γενικού Δικαστηρίου. Ωστόσο, δεδομένου ότι η εν λόγω διαπίστωση δεν αμφισβητήθηκε προσηκόντως από την Tulliallan ούτε αποτέλεσε αντικείμενο αντανάφσεως του EUIPO, ούτε και της BF, πρέπει να ληφθεί υπόψη ως έχει στο πλαίσιο των υπό κρίση αιτήσεων αναίρεσεως.

οποίων ζητήθηκε η καταχώριση θα μπορούσε να προσπορίσει αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων ή θα μπορούσε να είναι βλαπτική για τον εν λόγω διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

55. Όπως το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε σωστά στη σκέψη 39 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ο δικαιούχος του προγενέστερου σήματος ή των προγενέστερων σημάτων πρέπει ωστόσο να αποδείξει ότι η προσβολή αυτή είναι προβλέψιμη. Ακριβώς όπως συμβαίνει με το ζήτημα της υπάρξεως «συνδέσμου» μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων, πρέπει, επιπλέον, να πραγματοποιηθεί συνολική εκτίμηση²⁷ του κινδύνου προσβολής, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που διαλαμβάνονται στην απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 42)²⁸.

56. Στα στοιχεία αυτά συμπεριλαμβάνονται ο βαθμός ομοιότητας μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων, η φύση των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία έχει καταχωρισθεί κάθε ένα από τα συγκρουόμενα σήματα, περιλαμβανομένου του βαθμού εγγύτητας ή ανομοιότητας των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών, το ενδιαφερόμενο κοινό, το εύρος της φήμης του προγενέστερου σήματος, η ένταση του διακριτικού χαρακτήρα, είτε εγγενούς είτε αποκτηθέντος με τη χρήση, του προγενέστερου σήματος και η ύπαρξη κινδύνου σύγχυσης του ενδιαφερόμενου κοινού²⁹.

57. Θα μπορούσε όμως να σημειωθεί ότι, στην απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655), η επίμαχη λέξη συνιστούσε λεξικολογικό εφεύρημα το οποίο στην αντίληψη του κοινού ήταν στενά συνδεδεμένο με την εκκαλούσα της τότε δίκης, ήτοι την Intel Corporation Inc. καθώς και με τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές και με τα σχετικά με την πληροφορική προϊόντα και υπηρεσίες που αυτή παρείχε. Αντιθέτως, η λέξη «Burlington» δεν αποτελεί γενικώς ασυνήθιστη λέξη της αγγλικής γλώσσας, και απαντά σε διάφορους γεωγραφικούς και, όντως, εμπορικούς προορισμούς σε πολλές αγγλόφωνες χώρες³⁰. Πράγματι, η λέξη «Burlington» εμφανίζεται στα ονόματα διαφόρων πόλεων και κωμοπόλεων τόσο στις ΗΠΑ όσο και στον Καναδά. Η Burlington Road είναι ένας πολύ γνωστός δρόμος κοντά στο κέντρο της πόλης του Δουβλίνου και, φυσικά, η λέξη «Burlington» υπάρχει στα ονόματα άλλων πολύ γνωστών χώρων πλησίον της εμπορικής στοάς της Tulliallan στο Λονδίνο, όπως είναι το Burlington Gardens και το Burlington House³¹.

58. Εντούτοις, θα μπορούσε να γίνει δεκτό ότι η λέξη «Burlington» αποτελεί αρκούντως ασυνήθιστη λέξη ώστε το ενδιαφερόμενο κοινό να συσχετίσει ενδεχομένως το προγενέστερο σήμα ή τα προγενέστερα σήματα με το σήμα του οποίου ή τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση, ακόμη και αν δεν προκαλείται σύγχυση στη συγκεκριμένη κατηγορία προσώπων –ή, τουλάχιστον, δεν ενδέχεται να προκληθεί σύγχυση³².

59. Ωστόσο, όπως παρατήρησε το Δικαστήριο στην απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψεις 69 έως 71), και όπως ήδη ανέφερα στο σημείο 50 των παρουσών προτάσεων, η ύπαρξη τέτοιου συνδέσμου δεν είναι από μόνη της αρκετή για να αποδειχθεί κίνδυνος ότι με την τωρινή ή τη μελλοντική χρήση του μεταγενέστερου σήματος θα προσποριστεί αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος ή θα

27 Βλ. απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 79), όπου το Δικαστήριο έκρινε ότι πρέπει να πραγματοποιείται σφαιρική εκτίμηση.

28 Τα στοιχεία αυτά δεν αρκούν για να αποδειχθεί ότι η χρησιμοποίηση του μεταγενέστερου σχήματος προσπορίζει ή θα μπορούσε να προσπορίσει αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του προγενέστερου σήματος ή προκαλεί ή θα μπορούσε να προκαλέσει βλάβη στον διακριτικό χαρακτήρα ή στη φήμη του σήματος αυτού. Βλ. απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 80).

29 Απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψεις 42, 79 και 80).

30 Από απλή έρευνα στο διαδίκτυο προκύπτει ότι υπάρχουν πολυάριθμα καταστήματα λιανικής πώλησως στις ΗΠΑ με την επωνυμία «Burlington». Επίσης, εντόπισα ένα ιατρικό κέντρο στο Παρίσι, Γαλλία, με τη λέξη «Burlington» στην επωνυμία του.

31 Από τα γεγονότα αυτά προκύπτει ότι ο όρος «Burlington» δεν είναι ούτε μοναδικός ούτε έχει εγγενή διακριτικό χαρακτήρα.

32 Απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 30). Επισημαίνω ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη, εντούτοις, στη διαπίστωση τέτοιου συνδέσμου εν προκειμένω.

προκληθεί βλάβη στον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη του σήματος αυτού. Όπως επισημαίνεται στη σκέψη 71 της αποφάσεως της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655), η ύπαρξη συνδέσμου μεταξύ των συγκρουόμενων σημάτων δεν απαλλάσσει τον δικαιούχο του προγενέστερου σήματος από την υποχρέωση να αποδείξει ότι συντρέχει πραγματική και ενεστώσα προσβολή του σήματός του ή σοβαρός κίνδυνος τέτοιας προσβολής στο μέλλον.

60. Επί του κρίσιμου αυτού ζητήματος, συμφωνώ με το συμπέρασμα του Γενικού Δικαστηρίου στις σκέψεις 44 και 45 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων ότι η Tulliallan πράγματι δεν απέδειξε την ύπαρξη κινδύνου βλάβης. Συνάγω τούτο για τους ακόλουθους λόγους.

61. Πρώτον, όπως παρατήρησε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 45 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, η εμπορική ελκυστικότητα της εμπορικής στοάς συνδεόταν στενά με τις υπηρεσίες που παρέχονταν από τους μισθωτές της εμπορικής στοάς και όχι αποκλειστικώς με το όνομα της εμπορικής στοάς³³. Το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε επίσης ότι το εν λόγω όνομα συνδεόταν με άλλους πολύ γνωστούς χώρους πλησίον της εμπορικής στοάς, όπως τα Burlington Gardens. Επομένως, σε αντίθεση με την κατάσταση στην απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655), όπου, επαναλαμβάνω, η λέξη συνιστούσε λεξικολογικό εφεύρημα και συνδεόταν στενά, κατά την αντίληψη του κοινού, με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες της τότε εκκαλούσας εταιρίας, η λέξη «Burlington» δεν συνιστά λεξικολογικό εφεύρημα. Επιπλέον, όπως προανέφερα, η λέξη αυτή απαντά ως τοπωνύμιο στο Ηνωμένο Βασίλειο, στην Ιρλανδία, στις ΗΠΑ και στον Καναδά και ήδη χρησιμοποιείται από πολλούς διαφορετικούς κατασκευαστές και παρόχους υπηρεσιών.

62. Σε αντίθεση με τις παρατηρήσεις της Tulliallan, δεν θεωρώ ότι το γεγονός ότι «Burlington» ήταν επίσης η ονομασία άλλων πολύ γνωστών χώρων πλησίον της εμπορικής στοάς Burlington είναι άνευ σημασίας. Το στοιχείο αυτό ασκεί επιρροή ως μέρος μιας σφαιρικής εκτιμήσεως και ενδέχεται να δείξει ότι τα μεταγενέστερα σήματα δεν παραπέμπουν τόσο άμεσα και έντονα στα προγενέστερα σήματα, μειώνοντας με τον τρόπο αυτόν τον κίνδυνο η ενεστώσα ή μελλοντική χρήση των μεταγενέστερων σημάτων να προσπορίσει αθέμιτο όφελος από τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των προγενέστερων σημάτων ή να είναι βλαπτική για τον διακριτικό χαρακτήρα ή τη φήμη των σημάτων αυτών³⁴.

63. Δεύτερον, όπως το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε στη σκέψη 45 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, το γεγονός ότι είναι δυνατόν να επιτραπεί σε άλλον οικονομικό φορέα να χρησιμοποιήσει σήμα το οποίο περιλαμβάνει τη λέξη «Burlington» για προϊόντα παρόμοια με αυτά που διατίθενται προς πώληση εντός της εμπορικής στοάς που ανήκει στην Tulliallan δεν είναι ικανό, από μόνο του, να θεμελιώσει πραγματικό κίνδυνο προκλήσεως βλάβης στη φήμη των σημάτων της όταν η εμπορική ελκυστικότητα της εμπορικής στοάς είναι στενά συνδεδεμένη με τη φήμη και το κύρος των μισθωτών της στοάς αυτής και των υπηρεσιών που αυτοί παρέχουν³⁵. Πράγματι –όπως έχω ήδη δεχθεί– ο μέσος καταναλωτής, βλέποντας τη λέξη «Burlington» να χρησιμοποιείται σχετικά με είδη μόδας που έχει κατασκευάσει η BF, εύκολα μπορεί να τη συσχετίσει με την εμπορική στοά της Tulliallan στο Λονδίνο. Εντούτοις, φαίνεται απίθανο το γεγονός αυτό να προκαλέσει από μόνο του αλλαγή στην οικονομική συμπεριφορά του μέσου καταναλωτή των προϊόντων ή του μέσου αποδέκτη των υπηρεσιών για τα οποία έχουν καταχωρισθεί τα προγενέστερα σήματα, κατόπιν της χρήσεως των μεταγενέστερων σημάτων³⁶. Ακόμη και αν η επιχειρηματολογία της Tulliallan γινόταν

33 Επομένως, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της Tulliallan, φρονώ ότι η πραγματική αυτή διαπίστωση του Γενικού Δικαστηρίου δεν είναι άνευ σημασίας.

34 Βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψεις 67 και 68).

35 Η Tulliallan υποστηρίζει ότι η φήμη των σημάτων των καταστημάτων που βρίσκονται εντός της στοάς δεν ασκεί επιρροή στο επίμαχο ζήτημα και ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έπρεπε να την λάβει υπόψη. Συμφωνώ με τη θέση αυτή. Ωστόσο, πρέπει να τονισθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε –ορθά κατά τη γνώμη μου– ότι εκείνο που έχει σημασία για τους σκοπούς του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009 είναι το προγενέστερο σήμα και όχι οποιαδήποτε άλλα άσχετα ζητήματα ή γεγονότα, όπως τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες των μισθωτών της εμπορικής στοάς.

36 Βλ. απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2008, Intel Corporation (C-252/07, EU:C:2008:655, σκέψη 77).

δεκτή σε όλη της την έκταση, πάλι δεν θα ήταν εύλογο να υποτεθεί ότι, επί παραδείγματι, κάποιος, συνειδητός ως προς τα προϊόντα της εταιρίας καταναλωτής ειδών υψηλής ποιότητας, ο οποίος πραγματοποιεί τις αγορές του στο Λονδίνο, θα αποτρεπόταν να συχνάζει στην εμπορική στοά της Tulliallan απλώς και μόνον επειδή θα μπορεί να βρει είδη μόδας ή και άλλα προϊόντα με την ονομασία «Burlington» σε άλλα καταστήματα λιανικής πώλησεως.

64. Συνεπώς, φρονώ ότι η επιχειρηματολογία αυτή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

2. Διαδικαστική πλημμέλεια

65. Η Tulliallan θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, στη σκέψη 46 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, απορρίπτοντας ως αβάσιμο τον ισχυρισμό της ότι οι επίμαχες αποφάσεις πάσχουν διότι το τμήμα προσφυγών δεν έλαβε υπόψη τις παρατηρήσεις που αυτή είχε υποβάλει.

66. Ως προς το σημείο αυτό, αρκεί η παρατήρηση ότι η Tulliallan, κατ' ουσίαν, επαναλαμβάνει έναν ισχυρισμό που είχε ήδη προβάλει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, χωρίς να προσδιορίζει την πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το εν λόγω δικαστήριο όταν έκρινε τον εν λόγω ισχυρισμό στη σκέψη 46 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων.

67. Κατά το άρθρο 256, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, και το άρθρο 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η αίτηση αναιρέσεως περιορίζεται σε νομικά ζητήματα. Κατά το άρθρο 169, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, οι προβαλλόμενοι λόγοι και επιχειρήματα πρέπει να προσδιορίζουν με ακρίβεια τα σημεία του σκεπτικού της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου που αμφισβητούνται. Δεν ικανοποιεί την εν λόγω απαίτηση αίτηση αναιρέσεως η οποία, χωρίς καν να προσδιορίσει την πλάνη περί το δίκαιο η οποία προβάλλεται ότι εμφιλοχώρησε στην απόφαση που αποτελεί αντικείμενο της αιτήσεως αναιρέσεως, περιορίζεται στην επανάληψη των λόγων και επιχειρημάτων που ήδη προβλήθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου³⁷.

68. Κατά συνέπεια, ο ισχυρισμός αυτός πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος.

69. Επομένως, φρονώ ότι το Δικαστήριο πρέπει να απορρίψει τον πρώτο λόγο αναιρέσεως ως εν μέρει αβάσιμο και εν μέρει απαράδεκτο.

B. Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

1. Τα επιχειρήματα των διαδίκων

70. Με τον τρίτο λόγο αναιρέσεως η Tulliallan προβάλλει ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 όσον αφορά τον κίνδυνο συγχύσεως.

71. Η Tulliallan επισημαίνει ότι, στη σκέψη 48 της απόφασης της 11ης Οκτωβρίου 2017, EUIPO κατά Cactus (C-501/15 Ρ, EU:C:2017:750), το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η απαίτηση που περιέχεται στην απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425), ότι ο αιτών την καταχώριση σήματος που αφορά «υπηρεσίες λιανικού εμπορίου» πρέπει να περιγράψει τα προϊόντα ή είδη προϊόντων που αφορούν οι εν λόγω υπηρεσίες δεν έχει εφαρμογή σε σήματα που είχαν καταχωρισθεί πριν από την τελευταία αυτή απόφαση. Η Tulliallan θεωρεί ότι η απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2017, EUIPO κατά Cactus (C-501/15 Ρ, EU:C:2017:750), η οποία

³⁷ Απόφαση της 21ης Μαρτίου 2019, Eco-Bat Technologies κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-312/18 Ρ, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:235, σκέψεις 31 και 35).

στηρίζεται στην αρχή της ασφάλειας δικαίου, πρέπει να εφαρμόζεται επίσης στις περιγραφές που είχαν δημοσιευθεί κατά την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425), ή απλώς είχαν κατατεθεί αλλά χωρίς να ζητηθεί τροποποίηση εκ μέρους του EUIPO³⁸ κατά την περίοδο εξετάσεως που έλαβε χώρα μετά την έκδοση της τελευταίας αποφάσεως. Κατά την Tulliallan, θα ήταν ασύμβατο με την ασφάλεια δικαίου αν αιτούντες καταχώριση, οι οποίοι κατά τον χρόνο καταθέσεως της αιτήσεώς τους πληρούσαν τις απαιτήσεις του EUIPO όσον αφορά την καταχώριση των σημάτων τους, θίγονταν αναδρομικά από απόφαση του Δικαστηρίου θίγουσα τα εν λόγω δικαιώματα κατά τον χρόνο μεταξύ καταθέσεως και καταχωρίσεως³⁹.

72. Επίσης, η Tulliallan προβάλλει ότι, εν πάση περιπτώσει, το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ανάλυση της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425, σκέψεις 48 έως 51). Κατά την Tulliallan, το αντικείμενο της υποθέσεως εκείνης είναι πολύ περιορισμένο, καθόσον αφορούσε υπηρεσίες λιανικής πωλήσεως και τις απαιτήσεις σχετικά με την περιγραφή των εν λόγω υπηρεσιών. Η τότε επίμαχη απαίτηση δεν έχει εφαρμογή όσον αφορά τις καταχωρίσεις υπηρεσιών εμπορικής στοάς. Επομένως, δεν απαιτείται να προσδιορίσει η Tulliallan τα προϊόντα τα οποία αφορούν οι υπηρεσίες εμπορικής στοάς.

73. Επιπλέον, η Tulliallan υποστηρίζει επικουρικώς ότι, αν η απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425), έχει εφαρμογή όσον αφορά τα προγενέστερα σήματά της, τότε το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη συνάγοντας ότι η απόφαση εκείνη απέκλειε κατ' ανάγκην οποιαδήποτε διαπίστωση ομοιότητας προκαλούσας κίνδυνο συγχύσεως. Κατά την Tulliallan, η απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425), δεν επιβάλλει έναν τέτοιο περιορισμό: παρέχει καθοδήγηση σχετικά με ένα είδος καταχωρίσεως το οποίο θα διευκόλυνε την ανάλυση της ομοιότητας που προκαλεί κίνδυνο συγχύσεως· δεν αποκλείει τον δικαιούχο του προγενέστερου σήματος από την προστασία του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 όσον αφορά μια μεταγενέστερη καταχώριση η οποία είναι όμοια σε βαθμό που να προκαλείται σύγχυση.

74. Επομένως, η Tulliallan θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να συναγάγει ότι η απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425), δεν εμπόδιζε οποιαδήποτε διαπίστωση ομοιότητας προκαλούσας κίνδυνο συγχύσεως στις υπό κρίση υποθέσεις και ότι το τμήμα προσφυγών έσφαλε καταλήγοντας στο εν λόγω συμπέρασμα. Το Γενικό Δικαστήριο «έπρεπε επομένως να πραγματοποιήσει ανάλυση της ομοιότητας των αντίστοιχων σημάτων χωρίς να λάβει υπόψη την» απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425), ή έπρεπε να αναπέμψει την υπόθεση στο τμήμα προσφυγών ώστε να πραγματοποιήσει εκείνο την εν λόγω ανάλυση.

75. Το EUIPO θεωρεί ότι ο λόγος αναιρέσεως που στηρίζεται στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 είναι βάσιμος όσον αφορά τα τρία προγενέστερα σήματα του Ηνωμένου Βασιλείου υπό το πρίσμα της αποφάσεως της 11ης Οκτωβρίου 2017, EUIPO κατά Cactus (C-501/15 P, EU:C:2017:750). Θεωρεί, ωστόσο, ότι αυτός ο λόγος αναιρέσεως είναι αβάσιμος όσον αφορά το προγενέστερο σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

³⁸ ΓΕΕΑ (όπως ονομαζόταν τότε).

³⁹ Η Tulliallan τονίζει ότι «η σημασία της [αποφάσεως της 11ης Οκτωβρίου 2017, EUIPO κατά Cactus (C-501/15 P, EU:C:2017:750)] έγκειται στο ότι τρία εκ των σημάτων της εν λόγω υποθέσεως, το [σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου υπ' αριθ.] 2314342, το [σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου υπ' αριθ.] 2314343 και το [σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου υπ' αριθ.] 2330341, καταχωρίστηκαν πριν από την έκδοση της [αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425)], οπότε σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να ισχύσουν ως προς αυτά οι απαιτήσεις της εν λόγω αποφάσεως, σύμφωνα με την [απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2017, EUIPO κατά Cactus (C-501/15 P, EU:C:2017:750)]. Η προθεσμία ασκήσεως ανακοπής κατά της καταχωρίσεως του τέταρτου σήματος, [του εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 3618857] είχε συμπληρωθεί κατά την ημερομηνία εκδόσεως [της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425)], προβάλλεται ότι η ορθή ερμηνεία [της αποφάσεως της 11ης Οκτωβρίου 2017, EUIPO κατά Cactus (C-501/15 P, EU:C:2017:750)] είναι ότι [η απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425)] δεν έχει εφαρμογή ούτε σε αυτό το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

76. Η BF και το EUIPO θεωρούν ότι αυτός ο λόγος αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί.

2. Ανάλυση

α) Εφαρμογή, *ratione temporis*, της αποφάσεως *Praktiker*

77. Το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 ορίζει ότι σήμα δεν γίνεται δεκτό για καταχώριση αν, κατόπιν ανακοπής από τον δικαιούχο προγενέστερου σήματος, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως.

78. Αποτελεί πάγια νομολογία ότι, για τους σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, ο κίνδυνος συγχύσεως προϋποθέτει ότι είναι πανομοιότυπα ή όμοια το σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση και το προγενέστερο σήμα, καθώς και ότι είναι πανομοιότυπα ή όμοια τα προϊόντα ή υπηρεσίες που αφορά η αίτηση καταχώρισεως με εκείνα για τα οποία καταχωρίστηκε το προγενέστερο σήμα, οι δε προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές⁴⁰.

79. Το Γενικό Δικαστήριο υπενθύμισε, στη σκέψη 70 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι για την υπηρεσία λιανικής πώλησεως της κλάσεως 35 ήταν αναγκαίο τα διατιθέμενα προς πώληση προϊόντα να προσδιορίζονται επακριβώς. Δεδομένου ότι η Tulliallan δεν είχε προσδιορίσει τα προϊόντα που υπάγονταν στις «υπηρεσίες εμπορικής στοάς», σύμφωνα με την απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* (C-418/02, EU:C:2005:425), το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι δεν μπόρεσε να αποδειχθεί ομοιότητα μεταξύ των υπηρεσιών των προγενέστερων σημάτων και των προϊόντων που αφορούσαν τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση και, κατά συνέπεια, απέρριψε τον λόγο ακυρώσεως που βασιζόταν στο άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 και στην ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως.

80. Στις σκέψεις 49 και 50 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* (C-418/02, EU:C:2005:425), το Δικαστήριο έκρινε ότι δεν είναι αναγκαίος ο λεπτομερής προσδιορισμός της υπηρεσίας ή των υπηρεσιών για την καταχώριση σήματος που καλύπτει υπηρεσίες παρεχόμενες στο πλαίσιο του λιανικού εμπορίου. Αντιθέτως, για τον προσδιορισμό των υπηρεσιών αυτών αρκεί η χρήση γενικών εκφράσεων όπως «συγκέντρωση ποικιλίας εμπορευμάτων ώστε να έχουν οι πελάτες τη δυνατότητα να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά». Το Δικαστήριο τόνισε, ωστόσο, ότι ο αιτών την καταχώριση σήματος *πρέπει παρά ταύτα να προσδιορίσει τα προϊόντα ή είδη προϊόντων με τα οποία σχετίζονται οι υπηρεσίες αυτές*. Από την απόφαση εκείνη προκύπτει σαφώς ότι ο προσδιορισμός των προϊόντων ή ειδών προϊόντων είναι υποχρεωτικός και, σε αντίθεση με όσα προβάλλει η Tulliallan, δεν πρόκειται απλώς για ευχέρεια⁴¹.

81. Το *ratione temporis* πεδίο εφαρμογής της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* (C-418/02, EU:C:2005:425), περιορίστηκε από τις σκέψεις 45 και 46 της αποφάσεως της 11ης Οκτωβρίου 2017, EUIPO κατά *Cactus* (C-501/15 Ρ, EU:C:2017:750), όπου το Δικαστήριο τόνισε ότι, για να τηρηθούν οι αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, η νομολογία που απορρέει από τις σκέψεις 49 και 50 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* (C-418/02, EU:C:2005:425), αφορά *μόνον τις αιτήσεις καταχωρίσεως σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι το εύρος της προστασίας των σημάτων που είχαν καταχωρισθεί κατά την ημερομηνία εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως*. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι το εύρος της προστασίας σήματος που είχε καταχωρισθεί πριν

40 Απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2017, *The Tea Board* κατά EUIPO (C-673/15 Ρ έως C-676/15 Ρ, EU:C:2017:702, σκέψη 47 και εκεί μνημονεύομενη νομολογία).

41 Κατά τη γνώμη μου, η σκέψη 51 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* (C-418/02, EU:C:2005:425), συμβάλλει στην κατανόηση του σκοπού της επίμαχης υποχρεώσεως χωρίς να περιορίζει το αντικείμενο της εν λόγω υποχρεώσεως.

από την έκδοση της απόφασης της 7ης Ιουλίου 2005, *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* (C-418/02, EU:C:2005:425), δεν επηρεάζεται από τη νομολογία που διαμορφώθηκε με την εν λόγω απόφαση στο μέτρο που η εν λόγω απόφαση αφορά μόνον τις νέες αιτήσεις καταχώρισης σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης⁴².

82. Κατά τη γνώμη μου, με δεδομένο ότι τρία εκ των προγενέστερων σημάτων στην υπό κρίση υπόθεση, ήτοι το σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου υπ' αριθ. 2314342, το σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου υπ' αριθ. 2314343 και το σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου υπ' αριθ. 2330341⁴³, καταχωρίστηκαν όλα το 2003 –ήτοι πριν από την έκδοση της απόφασης της 7ης Ιουλίου 2005, *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* (C-418/02, EU:C:2005:425)– από την απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2017, EUIPO κατά *Cactus* (C-501/15 Ρ, EU:C:2017:750)⁴⁴ είναι σαφές ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 70 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι η Tulliallan έπρεπε να προσδιορίσει τα προϊόντα ή είδη προϊόντων με τα οποία σχετίζονται οι υπηρεσίες λιανικής πώλησης που εμπίπτουν στην κλάση 35. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 71 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι, ελλείψει προσδιορισμού των επίμαχων προϊόντων ή ειδών προϊόντων, δεν είναι δυνατόν να αποδειχθεί η ύπαρξη ομοιότητας ή συμπληρωματικότητας μεταξύ των υπηρεσιών τις οποίες αφορούν τα προγενέστερα σήματα και των προϊόντων τα οποία αφορά το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση.

83. Κατά συνέπεια, φρονώ ότι ο παρών λόγος αναιρέσεως πρέπει να γίνει δεκτός όσον αφορά το σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου υπ' αριθ. 2314342, το σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου υπ' αριθ. 2314343 και το σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου υπ' αριθ. 2330341.

84. Κατά το άρθρο 61 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, «[ε]άν η αναίρεση κριθεί βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση αυτή, μπορεί είτε το ίδιο να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση, είτε να την αναπέμψει στο Γενικό Δικαστήριο για να την κρίνει».

85. Κατά τη γνώμη μου, η διαφορά δεν είναι ώριμη προς εκδίκαση ώστε να μπορέσει το Δικαστήριο να αποφανθεί οριστικά όσον αφορά τον τρίτο λόγο αναιρέσεως. Επομένως, ο τρίτος λόγος αναιρέσεως όσον αφορά το σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου υπ' αριθ. 2314342, το σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου υπ' αριθ. 2314343 και το σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου υπ' αριθ. 2330341 πρέπει να αναπεμφθεί στο Γενικό Δικαστήριο για να τον κρίνει. Κατά συνέπεια, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει, κατ' αρχήν, να επανεξετάσει αν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των τριών επίμαχων προγενέστερων σημάτων του Ηνωμένου Βασιλείου και των σημάτων την καταχώριση των οποίων ζήτησε η ΒF. Ωστόσο, από τη δικογραφία που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο προκύπτει ότι οι αποφάσεις του τμήματος ανακοπών και οι επίμαχες αποφάσεις βασίστηκαν, για διαδικαστικούς λόγους, μόνο στην εξέταση του προγενέστερου σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 3 618 857, του οποίου η χρήση δεν αποδείχθηκε. Επομένως, φαίνεται ότι το ίδιο το Γενικό Δικαστήριο θα πρέπει να αναπέμψει την υπόθεση στο EUIPO. Ωστόσο, στο Γενικό Δικαστήριο εναπόκειται να αποφασίσει επ' αυτού.

86. Φρονώ, ωστόσο, ότι, εφόσον το εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 3618857 καταχωρίστηκε στις 16 Οκτωβρίου 2006 –και ως εκ τούτου μετά την έκδοση της απόφασης της 7ης Ιουλίου 2005, *Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte* (C-418/02, EU:C:2005:425)– η κρίση που περιέχεται στην απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2017, EUIPO κατά *Cactus* (C-501/15 Ρ, EU:C:2017:750), η οποία κατ' εξαίρεση⁴⁵ περιόρισε την *ratione temporis* εφαρμογή της πρώτης απόφασης για λόγους, μεταξύ άλλων, ασφάλειας δικαίου, δεν έχει εφαρμογή.

⁴² Απόφαση της 11ης Οκτωβρίου 2017, EUIPO κατά *Cactus* (C-501/15 Ρ, EU:C:2017:750, σκέψη 48). Βλ. επίσης, κατ' αναλογία, απόφαση της 16ης Φεβρουαρίου 2017, *Brandconcern* κατά EUIPO και *Scooters India* (C-577/14 Ρ, EU:C:2017:122, σκέψη 31).

⁴³ Βλ. σημείο 11 των παρούσων προτάσεων.

⁴⁴ Η οποία εκδόθηκε σχεδόν 2 μήνες πριν από τις αναιρεσιβαλλόμενες αποφάσεις.

⁴⁵ Βλ. προτάσεις του γενικού εισαγγελέα N. Wahl στην υπόθεση EUIPO κατά *Cactus* (C-501/15 Ρ, EU:C:2017:383, σημείο 54).

87. Μολονότι το άρθρο 48, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009 ορίζει ότι κατά τη διάρκεια ισχύος της καταχώρισεως ή της ανανεώσεως σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν επιτρέπεται να τροποποιηθεί⁴⁶, το άρθρο 43, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού ορίζει, αντιθέτως, ότι ο αιτών την καταχώριση σήματος δύναται *ανά πάσα στιγμή να περιορίσει τον κατάλογο των προϊόντων ή υπηρεσιών που περιλαμβάνει η αίτησή του*⁴⁷. Προσδιορίζοντας τα προϊόντα ή είδη προϊόντων με τα οποία σχετίζονται οι υπηρεσίες λιανικής πώλησεως, ο αιτών την καταχώριση σήματος, στην ουσία, περιορίζει⁴⁸, σύμφωνα με το άρθρο 43 του κανονισμού 207/2009, το αντικείμενο της αιτήσεώς του για καταχώριση σήματος⁴⁹. Επομένως, η Tulliallan είχε τη δυνατότητα να τροποποιήσει την αίτησή της όσον αφορά το εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 3618857 μετά την έκδοση της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425), ακόμη και μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας ανακοπής σχετικά με την εν λόγω αίτηση προσδιορίζοντας τα προϊόντα ή είδη προϊόντων με τα οποία σχετίζονται οι υπηρεσίες λιανικής πώλησεως που εμπίπτουν στην κλάση 35.

β) Εφαρμογή της αποφάσεως Praktiker στις υπηρεσίες εμπορικής στοάς όσον αφορά το εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 3618857

88. Η Tulliallan θεωρεί ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη εφαρμόζοντας την απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425), διότι η απόφαση εκείνη αφορούσε συγκεκριμένα τον προσδιορισμό των υπηρεσιών λιανικής πώλησεως, ενώ τα επίμαχα στην υπό κρίση υπόθεση προγενέστερα σήματα αφορούν υπηρεσίες εμπορικής στοάς.

89. Συναφώς, η Tulliallan δηλώνει ότι επαναλαμβάνει τα επιχειρήματα που προέβαλε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου στις 22 Μαρτίου 2016.

90. Φρονώ ότι ο εν λόγω ισχυρισμός πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος, διότι η Tulliallan δεν συμμορφώθηκε με το άρθρο 169, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου. Η Tulliallan δεν προσδιόρισε με ακρίβεια τα σημεία του σκεπτικού των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων που αμφισβητούνται. Επιπλέον, πρέπει να υπομνησθεί ότι η απαίτηση αυτή δεν τηρείται όταν αίτηση αναιρέσεως, η οποία, χωρίς καν να προσδιορίζει ειδικά την πλάνη περί το δίκαιο από την οποία πάσχει η απόφαση που αποτελεί αντικείμενο της αιτήσεως αναιρέσεως, περιορίζεται στην επανάληψη των λόγων και επιχειρημάτων που ήδη προβλήθηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου⁵⁰.

91. Η Tulliallan προβάλλει, περαιτέρω ή επικουρικώς, ότι η απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425), έχει περιορισμένο πεδίο εφαρμογής και δεν απαιτεί προσδιορισμό των προϊόντων ή ειδών προϊόντων τα οποία αφορούν οι υπηρεσίες εμπορικής στοάς.

92. Φρονώ ότι ο εν λόγω ισχυρισμός, ο οποίος κατ' ουσίαν αφορά μόνον το εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 3618857⁵¹, είναι αλυσιτελής και δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

46 Βλ., επίσης, τις περιορισμένες εξαιρέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 48, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 υπό την προϋπόθεση ότι η μεταβολή δεν επηρεάζει ουσιωδώς το σήμα όπως είχε καταχωρισθεί αρχικά ούτε διευρύνει τον κατάλογο των προϊόντων ή υπηρεσιών (επ' αυτού βλ. άρθρο 43, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού).

47 Το άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 ρητώς απαγορεύει τη διεύρυνση του καταλόγου των προϊόντων ή υπηρεσιών.

48 Οι κατάλογοι έχουν περιοριστικό αποτέλεσμα, καθώς θα ήταν, κατά τη γνώμη μου, πρακτικώς αδύνατον να συμπεριληφθούν όλα τα γνωστά προϊόντα ή ακόμη και είδη προϊόντων.

49 Βλ., κατ' αναλογία, προτάσεις του γενικού εισαγγελέα M. Campos Sánchez-Bordona στην υπόθεση Brandconcern κατά EUIPO (C-577/14 Ρ, EU:C:2016:571, σημεία 67 και 68).

50 Απόφαση της 21ης Μαρτίου 2019, Eco-Bat Technologies κ.λπ. κατά Επιτροπής (C-312/18 Ρ, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2019:235, σκέψεις 31 και 35).

51 Η περιγραφή των υπηρεσιών που εμπίπτουν στην κλάση 35 όσον αφορά το εν λόγω σήμα είναι η ακόλουθη: «υπηρεσίες διαφήμισης και προώθησης και αντίστοιχες υπηρεσίες παροχής πληροφοριών· συγκέντρωση, προς εξυπηρέτηση τρίτων, ποικιλίας εμπορευμάτων, ώστε να έχουν οι πελάτες τη δυνατότητα να βλέπουν και να αγοράζουν με άνεση τα εμπορεύματα αυτά από ευρύ φάσμα καταστημάτων λιανικής πώλησης ειδών γενικού εμπορίου». Η υπογράμμιση δική μου.

93. Στη σκέψη 34 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι, λαμβανομένου υπόψη του γράμματος της κλάσεως 35, η έννοια των υπηρεσιών λιανικής πώλησεως, όπως ερμηνεύθηκε από το Δικαστήριο στη σκέψη 34 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425), περιλαμβάνει επίσης τις υπηρεσίες πώλησεως που παρέχονται από εμπορική στοά.

94. Ωστόσο, έχω σοβαρές επιφυλάξεις όσον αφορά την ορθότητα της ανωτέρω κρίσεως του Γενικού Δικαστηρίου.

95. Συναφώς, επισημαίνω ότι, στη σκέψη 34 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425), το Δικαστήριο έκρινε ότι «σκοπός του λιανικού εμπορίου είναι η πώληση των προϊόντων στους καταναλωτές. Το εμπόριο αυτό περιλαμβάνει, εκτός από τη νομική πράξη της πώλησεως, *όλες τις ενέργειες στις οποίες προβαίνει ο επιχειρηματίας* προκειμένου να προωθήσει τη σύναψη μιας τέτοιας πράξεως. Οι ενέργειες αυτές συνίστανται, μεταξύ άλλων, στην επιλογή μιας ποικιλίας προϊόντων με σκοπό την πώλησή τους και στην παροχή διαφόρων υπηρεσιών που αποβλέπουν στο να ωθήσουν τον καταναλωτή να συνάψει την εν λόγω πράξη με τον οικείο έμπορο παρά με κάποιον ανταγωνιστή του»⁵².

96. Από την ομοιόμορφη ερμηνεία που δίδει το Δικαστήριο⁵³ στις «υπηρεσίες λιανικής πώλησεως» της κλάσεως 35 είναι σαφές ότι οι εν λόγω υπηρεσίες, ωστόσο, δεν καλύπτουν τις υπηρεσίες εμπορικής στοάς, καθόσον η οντότητα που παρέχει τις εν λόγω υπηρεσίες δεν εμπορεύεται κατ' ουσίαν τα επίμαχα προϊόντα. Αντιθέτως, η εν λόγω οντότητα παρέχει υπηρεσίες στον έμπορο των εν λόγω προϊόντων, οι οποίες, κατά τη γνώμη μου, διαφέρουν αρκετά από τις υπηρεσίες λιανικής πώλησεως της κλάσεως 35 και, όντως, προβλέπονται σε άλλη κλάση. Επομένως, επί παραδείγματι, οι υπηρεσίες εμπορικής στοάς μπορούν να περιλαμβάνουν τη μίσθωση καταστημάτων η οποία εμπίπτει στην κλάση 36 και την παροχή υπηρεσιών διαφημίσεως και προωθήσεως η οποία εμπίπτει στην κλάση 35.

97. Παρά τις επιφυλάξεις μου επί του ζητήματος αν οι υπηρεσίες εμπορικής στοάς περιλαμβάνονται στην έννοια των υπηρεσιών λιανικής πώλησεως της κλάσεως 35, επισημαίνω ότι η ίδια η Tulliallan δεν προσέβαλε με προσήκοντα τρόπο την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου που διαλαμβάνεται στη σκέψη 34 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων με τις υπό κρίση αιτήσεις αναιρέσεως και επίσης ούτε το EUIPO ούτε η BF κατέθεσαν ανταναιρέσεις για την προσβολή της εν λόγω κρίσεως.

98. Λαμβανομένου υπόψη ότι η Tulliallan δεν προσέβαλε με προσήκοντα τρόπο την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου ότι οι υπηρεσίες εμπορικής στοάς περιλαμβάνονται στην έννοια των υπηρεσιών λιανικής πώλησεως που εμπίπτουν στην κλάση 35⁵⁴, φρονώ ότι το Δικαστήριο δεν μπορεί να αναιρέσει στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, στη σκέψη 72 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, ότι η απαίτηση προσδιορισμού των προϊόντων ή ειδών προϊόντων για τα οποία παρέχονται οι υπηρεσίες λιανικής πώλησεως που διαλαμβάνονται στη σκέψη 50 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425), έχει εφαρμογή *επίσης* στις υπηρεσίες εμπορικής στοάς. Επομένως θα ήταν ανακόλουθο να γίνει δεκτό ότι οι υπηρεσίες εμπορικής στοάς περιλαμβάνονται στην έννοια των υπηρεσιών λιανικής πώλησεως της κλάσεως 35 χωρίς να απαιτείται ο προσδιορισμός των προϊόντων ή ειδών προϊόντων με τα οποία σχετίζονται οι υπηρεσίες λιανικής πώλησεως της κλάσεως 35, σύμφωνα με τη σαφή κρίση που διαλαμβάνεται στη σκέψη 50 της αποφάσεως της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425). Επομένως, φρονώ ότι το Δικαστήριο δεν μπορεί να συναγάγει ότι το Γενικό Δικαστήριο, στη σκέψη 71 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων, υπέπεσε σε

⁵² Η υπογράμμιση δική μου.

⁵³ Βλ. απόφαση της 7ης Ιουλίου 2005, Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte (C-418/02, EU:C:2005:425, σκέψη 33).

⁵⁴ Βλ. σκέψη 34 των αναιρεσιβαλλομένων αποφάσεων.

πλάνη κρίνοντας ότι η έλλειψη προσδιορισμού αποκλείει τη διαπίστωση ομοιότητας και, συνεπώς, κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των υπηρεσιών τις οποίες αφορά το προγενέστερο σήμα, εν προκειμένω το εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 3618857, και των προϊόντων τα οποία καλύπτονται από τα σήματα των οποίων ζητήθηκε η καταχώριση.

99. Κατά συνέπεια, φρονώ ότι ο τρίτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να γίνει δεκτός όσον αφορά το σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου υπ' αριθ. 2314342, το σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου υπ' αριθ. 2314343 και το σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου υπ' αριθ. 2330341 και να απορριφθεί όσον αφορά το εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 3618857.

V. Πρόταση

100. Υπό το πρίσμα των ανωτέρω εκτιμήσεων, προτείνω στο Δικαστήριο:

- να απορρίψει τον πρώτο λόγο αναιρέσεως ως εν μέρει αβάσιμο και εν μέρει απαράδεκτο·
- να κάνει δεκτό τον τρίτο λόγο αναιρέσεως όσον αφορά το σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου υπ' αριθ. 2314342, το σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου υπ' αριθ. 2314343 και το σήμα του Ηνωμένου Βασιλείου υπ' αριθ. 2330341 και, ως εκ τούτου, να αναιρέσει τις αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 6ης Δεκεμβρίου 2017, Tulliallan Burlington κατά EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-120/16, EU:T:2017:873), Tulliallan Burlington κατά EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON THE ORIGINAL) (T-121/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:872), Tulliallan Burlington κατά EUIPO – Burlington Fashion (Burlington) (T-122/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:871) και Tulliallan Burlington κατά EUIPO – Burlington Fashion (BURLINGTON) (T-123/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:870)·
- να απορρίψει τον τρίτο λόγο αναιρέσεως όσον αφορά το εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπ' αριθ. 3618857·
- να αναπέμψει τις υποθέσεις στο Γενικό Δικαστήριο·
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.